

Kapitola 13 – Život podle Božího slova

Hlavním cílem Písma je vést věřící k poslušnému vztahu s Bohem. Při studiu Bible hledáme, jak věrně a radostně následovat Boží Slovo. Taková věrnost přesahuje pouhé intelektuální poznání a teoretický souhlas. Bůh nepoužívá nátlak, aby získal lidské srdce. Skrze písmo k nám promlouvá jasným a srozumitelným hlasem, aby získal naši věrnost prostřednictvím božské lásky. Pozorné naslouchání Božímu Slovu vede k láskyplné poslušnosti a zahání strach ze studia obtížných textů. Místo toho získáváme dychtivou motivaci k plnějším pochopení biblického poselství a důvěru, že Bůh osvíti naše srdce.

Víra je nezbytnou podmínkou pro správné pochopení a reakci na biblický text. Pisatel epištoly Židům uvádí: „vírou rozumíme, že Božím výrokem byly uspořádány světy“ a „bez víry však není možné se mu [Bohu] zalíbit, protože ten, kdo přichází k Bohu, musí uvěřit, že Bůh je a že odplácí těm, kdo ho usilovně hledají“ (Žd 11,3.6). Taková víra je procvičováním aktivního naslouchání Bohu a jeho psanému Slovu. Procvičování naslouchání vede k poslušnosti jako reakci na Boží Slovo. Samozřejmě tato poslušnost je často těžko dosažitelná, protože naše lidská přirozenost je váhavá při plnění Božích závazků.

Budte těmi, kdo činí Boží Slovo

Naše přirozenost nemá sklon k poslouchání Božího Slova a dokonce ještě méně tíhne k následování jeho vůle. Bůh zná směr, který je v nás a vždy usiluje o naše srdce. Láká nás k tomu, abychom přijali jeho lásku a skrze moc Ducha svatého konali jeho vůli v našich životech. Apoštol Jakub nás napomíná: „Budte však těmi, kdo slovo činí, nebudte pouze posluchači, kteří klamou sami sebe. Neboť je-li někdo posluchačem slova, a ne tím, kdo je činí, ten se podobá muži, který v zrcadle pozoruje svou přirozenou tvář; podíval se totiž na sebe a odešel, a hned zapomněl, jaký byl. Kdo se však zahledí do dokonalého zákona svobody a vytrvá, kdo se nestane zapomenlivým posluchačem, nýbrž činitelem skutku, ten bude blahoslavený ve svém jednání“ (Jk 1,22-25).

Søren Kierkegaard napsal zajímavý komentář k tomuto textu.¹ Ten, kdo slyší Boží Slovo a jedná tak, je jako člověk, který se na sebe dívá v zrcadle a pamatuje si, co viděl. Kierkegaard se ptá, jaký druh pohledu na sebe v zrcadle Božího Slova potřebujeme, abychom získali pravé požehnání? Odpovídá, že čtenář má přínos z pohledu na Slovo, pouze když překročí hranici prohlížení zrcadla a podívá se na sebe. Ale místo toho, abychom byli ochotní se vidět v odhalujícím zrcadle Písma, jako hříšné lidské bytosti máme sklony k tomu, abychom začali zkoumat zrcadlo.² Když začneme kritizovat zrcadlo, ztratíme pohled na náš stav, na náš hřích a na naši potřebu spasení. V biblickém textu existuje něco, co odráží božskou skutečnost – pravé pochopení toho, kým jsme, takže můžeme vidět naši potřebu Boha. Pokud pouze vykládáme zrcadlo a nedodržíme jeho přikázání, připravujeme svou interpretaci Bibli o její autoritu, neděláme tím radost Bohu a ani nejednáme podle jeho Slova. K čemu je dobrá taková interpretace? Často není ničím jiným než naší obranou proti Božímu Slovu. Aby se někteří čtenáři v Písmu neviděli takoví, jací ve skutečnosti jsou, upřednostňují, že se buď dívají na zrcadlo, nebo své mnohem lichotivější obrazy vkládají do Písma.³

Vztah mezi Duchem svatým a Bibli

Duch svatý způsobuje, aby psané Boží Slovo bylo živé a vyzdvihuje Bibli jako nejvyšší a konečné měřítko pro vše, čemu věříme. Procházka v Duchu – pokud ji vede Duch svatý – vždy povede k neplnění Božích přikázání. „Boží přikázání jsou boty, ve kterých kráčí naše láska k Bohu a nalézá v nich vyjádření

¹ Søren Kierkegaard, *For Self-Examination: Recommended for the Times*, trans. Edna Hong and Howard Hong (Minneapolis: Augsburg, 1940).

² Kierkegaard, *For Self-Examination*, 23.

³ Kevin J. Vanhoozer, *Is There a Meaning in This Text? The Bible, the Reader, and the Morality of Literary Knowledge* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 1998), 15, 16.

věrnosti.“⁴ (srov. Ř 13,10). Takže konečným cílem výkladu je následování Božího Slova v našich životech.

Proto pozornému naslouchání Bibli musí předcházet naše kázání a vyučování. Pokud posloucháme s ochotným a poslušným srdcem, Bůh promlouvá. Když jsme ochotní poslouchat, Bůh jedná. Nejde o **přemýšlení** o dobrém **životě**, ale o skutečně dobrý život, který počítá s Bohem. Při našem výkladu bychom se neměli snažit o opravení Božího Slova; ale vždy bychom měli Božímu slovu dovolit, aby nás napravovalo. Naslouchání a zachovávání psaného Slova vede k pravdě a svobodě, přináší Boží stabilizující milost do našich každodenních životů.

Přemýšlení o Božím Slovu

Ježíš během své služby každý den uzdravoval a kázal. Modlitby o samotě a Písmo podnítili duchovní sílu, kterou potřeboval pro svou snahu získat ztracené lidi (Mk 1,35; 3,13). Zdá se, že naše moderní životy jsou více hektičtější než život v době Ježíše. Ve skutečnosti jsou naše životy „šíleně zaneprázdněné.“⁵ Zdá se, že naše zaneprázdněnost z nás dostává to nejlepší. Chytré telefony nás přesunuli do digitálních závislostí, které nás jednoduše mohou odvést od skutečného života. Čím více jsme digitálně rozptýlení, tím více odsouváme naši spiritualitu.⁶ Zatímco jsou chytré telefony mimořádně užitečné – dokonce nám pomáhají studovat a učit se Písmo – jsou také mocnými přístroji, které mohou oloupit náš život a utlumit naši spiritualitu. V našich hektických a šílených životech si musíme záměrně plánovat tiché chvíle s Bohem, kdy budeme mít nerušený čas k přemýšlení nad Božím Slovem.⁷ Takové ztišení přináší sílu a duchovní vitalitu, kterou nemůže zajistit nic jiného. Neuspěchaný a nenásilný čas s Božím Slovem tě přivádí tvář v tvář Ježíši, ke tvému Příteli a Spasiteli.

Učení se Božího Slova zpaměti

Každodenní čtení Slova je klíčové pro růst v Kristu. Důležitým prvkem pro přijetí Slova je jeho uchovávání v srdci po celý den, aby vám bylo vždy nablízku. Na rozdíl od našich prarodičů vyrůstáme v generaci, kde vyšlo z módy učení se zpaměti dlouhých básní, významných literárních textů, nebo písní. Ve skutečnosti mnoho lidí z naší generace považuje učení se zpaměti za bezmyšlenkovost. Považují to za hloupé. Pouhé opakování textů bez přemýšlení je neláká. Ale učení se Písma zpaměti nemůžeme vnímat negativně. Naopak, když se budeme učit s hlubokým odhodláním, přináší to mnoho požehnaní. Když svou mysl opevníme Božím Slovem, naše životy budou směřovat zbožným a dobrým směrem.

Následovníci Božího Slova ve starověku tomu dobře rozuměli. Žalmista napsal: „Tvou řeč uchovávám v srdci, abych proti tobě nehřešil“ (Ž 119,1). Bibličtí pisatelé věděli, že Boží „slovo je lampou (...) na [naší] stezce“ (v. 105). Uvědomovali si, že „otevření tvých slov osvěcuje, dává porozumět prostoduchým“ (v. 130).

Psané Boží Slovo je prvotřídním duchovním pokrmem. Slova Písma nás vedou blíže k jeho vůli. Zároveň poskytují účinnou bariéru proti hříchu a temným myšlenkám, které nás odvádí od Boha. Když se záměrně učíme Písmo zpaměti, Boží Slovo prostupuje naším vědomím až do srdce naší bytosti. Učení se zpaměti zakotvuje Slovo do naší mysli, takže přirozeně a reflexivně začínáme žít „každým slovem, které vychází z Božích úst“ (Mt 4,4).

Boží Slovo prostřednictvím důkladného učení zpaměti zůstává v naší mysli, ovlivňuje naši společenskou komunikaci a neustále směřuje naše duše. Pokud si účinně zapamatujeme Boží Slovo,

⁴ Frank M. Hasel, “What Does It Mean to Be a Seventh-day Adventist? A Short Theological Reflection,” *Adventist Review*, April 30, 2019, 49.

⁵ Viz Kevin DeYoung, *Crazy Busy: A (Mercifully) Short Book About a (Really) Big Problem* (Wheaton, IL: Crossway, 2013).

⁶ Viz výborná a vyvážená diskuze v Tony Reinke, *12 Ways Your Phone Is Changing You* (Wheaton, IL: Crossway, 2017).

⁷ Praktický nástroj, který ti pomůže, jak se to naučit provádět Frank M. Hasel, *Longing for God: A Prayer and Bible Journal* (Nampa, ID: Pacific Press®, 2017).

můžeme jej využít v nových situacích, při utváření nových rozhodnutí a posílí nás při následování Boží vůle. Když čelíme životním změnám, mohou se Slova Písma objevit v našem vědomí a nasměrovat naše činy. O tomto povědomí o Boží vůli mluvil Ježíš, když nás vyzýval, abychom v něm **zůstávali** nebo **přebývali**: „Zůstanete-li ve mně a **zůstanou-li mé výroky ve vás**, požádejte, oč chcete, a stane se vám. Tím bude oslaven můj Otec, když ponese hojné ovoce a stanete se mými učedníky“ (J 15,7-8; zdůraznění doplněno).

Učení se Písma zpaměti a upřímné přemýšlení nás provází skrze život měnící proces přijímání pravdy. Bohem daný hlad po moudrosti písma nás povzbuzuje, abychom biblickou pravdu převáděli do našeho jednání. Pomáhá nám překonat strach, a zlepšit náš duchovní stav, připravuje nás na splnění budoucích potřeb a příležitostí. Učení Písma zpaměti přináší konkrétní přínosy, výhodou je, že můžeme jít do větší hloubky. Učení Božího Slova nám pomáhá, abychom nebi přisoudili větší hodnotu než zemi. Přirozeně nás vede ke zkoumání našeho srdce a přivádí naše srdce blíže k Bohu.

V Božím Slovu je jedinečná síla. Je to síla, která nás může vyvést z našeho pocitu duchovního nezájmu, v čase smutku nás utěšuje a provází nás složitým labyrintem života. Učení Písma zpaměti zbystřuje náš duchovní zrak. Kázání Božího Slova slyšíme jasněji. Zvyšuje naše poznání a podněcuje náš zájem o duchovní věci. Navíc nás vede k promyšlenějšímu a hlubšímu uctívání Boha. Bohu dělá radost, když ho uctíváme podle Písem. Dokonce i někdy se můžeme modlit slovy Písma, můžeme se modlit za ostatní lidi slovy biblických pisatelů.⁸

Mnoho lidí zjistilo, že zhudebnění Písma zlepšuje množnosti zapamatování. Příjemná melodie bezpečně upevní Boží Slovo v naší mysli. Zpěv přináší radost, pozdvihá našeho ducha a rozptyluje temnotu.

Učení, přemýšlení a rozhodné činy jsou nedílnou součástí života podle Božího Slova. Hermeneutické (vykladačské) nástroje a důkladné studium ztrácí stůj smysl, pokud nevedou studenta Bible k praktické víře. Jako církev jsme povoláni k pokornému následování slov Písma, společně máme zdůrazňovat autoritu Bible a umožnit ji, aby formovala a vedla rozhodnutí našich sborů a církve.

Buďme lidmi, pro které bude živé Boží Slovo každodenní inspirací a výzvou. Hledejme postupné začlenění významu a důležitosti biblického textu do oblasti našeho vlivu. Nechme se proměnit jeho mocným Slovem, abychom se mohli stát činiteli obrácení pro Boží království. Nebuďme jenom posluchači, ale buďme činiteli Božího Slova (Jk 1,22).

⁸ Viz Hasel, "Reasons to Pray for Others," in *Longing for God*, 149–152.